

[Buchart Petersen.]

Efter at vi er kommet i EF, er det klart for alle, at det er påtrængende nødvendigt, at vi får en mejerilovgivning, der er tilstrækkelig smidig til at kunne opfylde det nye behov, der nu er opstået. Vi har jo i mange år været vant til, at de danske mejeriprodukter kun skulle være konkurrencedygtige på eksportmarkederne, og har derfor kun haft behov for et særlig strengt krav til mejeriprodukter til eksport; men efter at importen nu er åbnet, må vi også på hjemmemarkedet kunne fastsætte så strenge krav til de danske mejeriprodukter, at de bliver i stand til at konkurrere med de mejeriprodukter, der importeres fra andre lande.

Samtidig er der opstået større behov, end vi tidligere har haft, og for at kunne fastsætte bestemmelser om kontrol med de importerede mejeriprodukter fremsættes nu et lovforslag, som indeholder ikke så mange detailregler, men til gengæld giver en ret vidtgående bemyndigelse til ministeren til at fastsætte de nødvendige detailregler i bekendtgørelsesform. Jeg tror dog ikke, vi skal frygte, at ministeren vil benytte denne bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser, der vil virke hæmmende på produktionsudviklingen. En sådan fare vil der snarere være, hvis der i loven fastsættes for mange detailbestemmelser, som tiden hurtigt vil løbe fra.

Nogle vil måske finde enkelte af de foreslåede detailregler for vidtgående. Jeg tænker navnlig på § 7, stk. 1, hvorefter mejeriprodukter ikke uden ministerens tilladelse må indeholde andet fedt og andre proteiner end mælkefedt og mælkeproteiner, og bestemmelsen i § 7, stk. 2, hvorefter der ikke i lokaler, hvor mejeriprodukter tilvirkes, må behandles eller opbevares andre fedtstoffer eller proteinstoffer end mælkefedt og mælkeprotein. Mejeribrugget har imidlertid ønsket disse bestemmelser fra den gamle smørlov opretholdt, da de tilsigter at værne om det danske mejeriprodukts renommé.

Lovforslagets kapitel 3 opretholder de hidtidige regler om lurmærkningen. Der har været rejst tvivl om, hvorvidt det efter vore

indtræden i EF var muligt at opretholde lurmærkning som et særligt statsligt kvalitetsmærke for danske landbrugsprodukter, men efter hvad jeg nu har fået oplyst, er der ingen tvivl derom mere, og det forekommer derfor rimeligt, at vi opretholder de gamle bestemmelser, der på udmærket måde har hindret misbrug af den goodwill, som er knyttet til dette lurmærke.

Som jeg nævnte før, er det af stor betydning, at vi hurtigst muligt får en tidssvarende mejerilovgivning, og jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig behandling.

Lowzow: Det bliver stærkt udtalt både i bemærkningerne til dette lovforslag og i selve lovforslaget, at man nu samler lovgivningen vedrørende mejeriprodukterne i én lov. Dette turde dog være en tilsnigelse, da den jo stadig breder sig over to love, nemlig inden for landbrugsministeriet og miljøministeriet eller ministeriet for forureningsbekæmpelse, hvor der stadig væk også gribes ind i levnedsmiddellovgivningen. Det vil sige, at vi desværre stadig væk må komme med den beklagelse, at vi ikke kan få samlet disse love nogetsteds. Måske kan vi sige, at vi har fået det lidt mere samlet, nemlig i to ministerier, hvor man tidligere nærmest bredte sig over tre, så vi er i hvert tilfælde på rette vej.

Jeg kan ikke lade være med at komme med en lille bemærkning til de officielle bemærkninger. På første spalte forneden i bemærkningerne omtaler man den gamle lov som affattet i et utidssvarende og svært tilgængeligt sprog, men det er, ligesom ministerens purisme ikke har strakt til, for der står også, at de gamle love er rent kasuistiske. Jeg er ikke sikker på, at alle har en opslagsbog ved hånden, så det ville måske være meget aktuelt, hvis ministeren blot ville forklare, hvad et sådant ord betød. Jeg har desværre kun set det i sidste øjeblik, så jeg har ikke haft tid til at slå det efter, men det kan der måske rådes bod på.

Der står også i lovforslaget, at tilsætnings-